

prav mnogo bistrh glav, nadarjenih in v vsakem oziru sposobnih mladeničev. Ej, kolika škoda, če ostanejo skriti, ter njihovi talenti za vselej pokopani. Vi gospodje duhovniki in učitelji, vi gospodje trgovci in brihtni kmetje, če veste kje za take nadarjene, poštene in res podpore vredne mladeniče, pomagajte jim v šolo! Bodete imeli veliko zasluženje pred Bogom in pred ljudmi. Morebiti boste podarili s tem narodu vrlega delavca, velikega učenjaka in slavljenega veljaka. To bo za vas neprimerljiv ponos!

Bog daj mnogo takih!

Mladinoljub.

Politični ogled.

Notranja politika. Zdaj se čujejo glasovi, da državni zbor ne bode sklican dne 29. septembra kakor so listi pred kratkim poročali, marveč še le okoli 10. oktobra. Temu zakasnitju so baje kriva pogajanja avstrijske vlade z ogersko gledé nagodbe. Tudi pogajanja mej vlado od jedne strani in mej Čehi in Nemci od druge se bodo baje vršile še le zadnje tretjino meseca septembra. Vlada predloži državnemu zboru koj ko se snide državni proračun za leto 1903 in se ga upa spraviti pod streho že do Božiča.

Pred volitvami na Štajerskem. Štajersko-nemški konservativci so že izdali v nedeljo svoj volilni oklic. V njem navedejo pred vsem kmečke potrebe, za katere bi se moral pobrigati deželni zbor, kakoršne so: postava proti deljenju kmečkih posestev, postava o poslih, o deželni zavarovalnici, o regulaciji rek in potokov; posebno se hudujejo proti podporam za graško gledališče in proti nameravanemu volilnemu redu. Potem oklic prijemlje ostro deželnozborsko liberalno večino, ki za ljudstvo ničesar ne stori; pošteno obira oklic tudi barona Rokitskyja, ki pravi, da s kmeti deluje, a vedno z liberalci vleče. Mi Slovenci ta oklic odobravamo, samo da se nam zdi premalo oster za naše razmere; kako pride slovensko kmečko ljudstvo do tega, da mora plačevati visoke svote za nemško gledališče v Gradcu?! To je v nebovpijoča krivica!

Pogodba med Avstrijo in Ogersko dela vedno več zaprek. Nikdo ne ve, kako bo razmerje v bodočnosti. Zeló resen je brzovjav iz Dunaja z dne 23. avgusta: »Danes so se nadaljevale konference mej ministerskima predsednikoma. Tudi sedaj ni upanja, da bi se doseglo popolno sporazumljenje. Prihodnji

Natanko poročijo poveljniku, ki jih navdušuje, naj ne zgubijo poguma, ker jih Bog ne bo zapustil, ako bodo na njega zaupali, temveč jim podelil zmago nad neverniki. »Pokazali bomo Turkom«, dé nato, »da se bodo pred našimi vojščaki razpršili kot listje.»

Husarji se razveselijo takega vzvišenega mnenja Juričiča o njih hrabrosti, ter se poslovijo. Juričič pa stopi v stolp, da se natančno prepriča o gibanju sovražnika. »Ako mi je Bog milostiv, tako zdržimo in odbijemo ta in še drugi naskok. Kaj bo potem, naj odloči Bog!«

Juričič razdeli povelja na vse strani. »To bo nekaj vročih dni«, govori vojakom, »prav zares vročih, pa nič ne de! Slabotnega sovražnika premagati, prinese malo časti. Mi pa stojimo nasproti sovražniku, kateremu smo le senca, ali pokazati mu hočemo, kdo smo in kaj zamoremo!«

Husarji se radostno priklonijo in udarijo ponosno na sablje.

»Kakor se vidi iz sovražnikovega gibanja«, nadaljuje Juričič, »hoče naskočiti mesto na starih krajih. Nastavite se dobro, hranite svinec in smodnik, pustite gruče, da pridejo bližje, potem bo vsaka vaša kroglja gotovejše zadela. Za zidovjem nastavite oborožene meščane kakih 20 stopinj od zida, napravite rove v katerih se meščanstvo po-

teden odpotujeta ministerska predsednika v lšel, kjer bodeta poročala cesarju.«

Nečakinja našega cesarja vojvodinja Margareta Sofija Würtenberska je umrla v Gmundnu 25. t. m. po operaciji na oslabljenju.

Kmetski shod na Češkem se bode vršil 6. in 7. septembra v Velehradu.

Za Čehe nekaj koristnega. Uradna »Wiener Zeitung« je priobčila te dni cesarjevo pismo, s katerim se ustanavlja češka galerija za moderno umetnost v Pragi. S tem se hoče potolažiti Čehe, da bodo v bodočem zasedanju deželnega zbora mirni.

Zadolžena Nemčija. Nasi liberalni listi so grozno vpili in še vpijejo, če je pri kakem konzumu ali pa pri kaki zadrugi nastala najmanjša nerednost, če je le kak krompir segnil ali pa fižol sprnel. Vsak vinar v slovenskem gospodarstvu, slabo uporabljen ali pa zapravljen, jim je bil škandal. Kaki škandali in bančni polomi pa so se lani in letos na Nemškem dogodili! Zaradi tega so finance v Nemčiji zelo slabe. Celó »Frankf. Zeitung« piše: »Še pred nekaj leti smo se bahali s preostanki po 100 milijonov na leto, zdaj pa imamo toliko primanjklaja, in dolgovi še vedno rastejo. Leta 1901 smo si morali 204 milijonov mark izposoditi, letos si jih bomo 136 milijonov; razven tega pa že imamo 2813 milijonov mark dolga«. Ne, Nemci nas ne bodo gospodariti učili.

Pomiloščenje ruskih dijakov. Preko Berolina prihaja vest, da je car izdal nadaljen dekret, vsled katerega so bili izpuščeni iz zaporov v različnih krajih države skoro vsi dijaki, ki so se bili udeležili nemirov v mesecu februarju. Kakih 100 je pozvanih iz Sibirijske, kjer so bili nekaj časa v prognanstvu. Vsem je dana pravica, da morejo na jesen zopet obiskovati vseučilišča.

Rusi v Južni Afriki in Angleži. V nekdanjih burskih republikah je bilo pred pričetkom vojske naseljenih lepo število Rusov, ki so se pa deloma prostovoljno, deloma prisiljeni umaknili pred vojsko v Kapstadt. Večinoma so došli tje iz Transvala in štejejo sedaj do 10.000 duš. V Kapstadtu se Rusom silno slabo godi, ker jim Angleži odrekajo poleg svobode večinoma vse življenske pogoje. Umevno je torej, da si žele čim preje, da bi se smeli povrniti nazaj v Transval. Toda dočim angleška vlada daje dotična dovoljenja podanikom vseh drugih dežel, jih odreka Rusom. Položaj Rusov v Kapstadtu je sedaj obupen, in da se temu odpomore, se pripravljajo večja akcija za peticijo na kraljevo vlado v Londonu.

Državljska vojna v Venezueli. Že več mesecev divja v Venezueli med vladnimi

skrije. Pripravljeno naj bo kamenje in smolnati venci. Pogumne žene pa naj pripravljajo za obzidjem vrelo vodo in olje, da ga napadovalcem vliვაო za vrat. Ženske in otroci, ki imajo srčnost, naj razbijajo s krevlji in prekljami Turkom glave in prevračajo lestvice!«

»Naj živi kralj Ferdinand! Naj živi naš poveljnik!« zakličejo osrčeni vojaki.

Kakor je rekel Juričič, tako se je zgodilo. Goste trume se bližajo zidovju, baterije podvojijo ogenj. Povsod udarjajo kroglice, skačejo čez zid, podirajo strehe in padajo v hiše. Žene in otroci kriče, ko bijejo kroglice v steno, ali pa se zarivajo v prah. Pa kmalo se zopet privadijo nevarnosti ter sledijo natančno prepisu husarjev.

Naskok se prične, streljanje preneha, da ne bi ubijali svojih ljudi. Spredaj grede vojaki z noži in samokresi, da bi pregnali brambovce. Za njimi grede drugi z polnimi vrečami zemlje in drugih snovij, da napolnijo nasip. Nato se vrstijo naskakovalci z lestvami, da zamore jedro naskakovalcev, janičarji, priti na zidovje.

Ko se bližajo trume zidovju, nastane mučna tihota, ker orožje molči. Brambovci mesta se držijo tiho za zidovjem, tako da sovražnik oprezno pričakuje najhujšega.

četami in vstasi vojna. Vstasi so skoraj povsod zmagoviti; vodja vladnih čet, predsednik Castro je bil že večkrat tepen. Vstasi so zavzeli in oplenili luko Barcelono, ki šteje 13.000 prebivalcev. Vladne čete so se po krvavem, izgub bogatem boju udale, nakar so vstasi udri v Barcelono, oplenili hiše in trgovine, pomorili mnogo žensk in otrok in oropali tujezemске konzule. Poveljnik, osem generalov in mnogo častnikov je bilo ujetih.

Dopisi.

Sv. Ilj v Slov. gor. (V o b r a m b o.)

Ko je bratska jareninska »mladeniška zveza« priredila dne 3. avgusta Ciril-Methodovo slavnost, se je iste polnoštevilno udeležila tudi naša narodna mladina šentiljska, posebno pa lepo število navdušenih mladeničev. Radostno, zares po bratsko so nas sprejeli vrli mladi korenjaki jareninski; a nekako sumljivo in z zobmi škripaje so nas pogledovali znani »heilovci« iz Poličke vasi. Vedeli smo, da se nekaj pripravlja. Nismo se varali; takoj je začel (in to med igro) »neko« iz imenovane vasi rogoviliti, se napihoval in zaletaval zdaj v jednega, spet drugega ter začel s hripavim glasom tuliti svoj »haj!«. Pomilovalno smo ga zrli nekaj časa, ker smo itak znali, da to človeče ni pri popolnoma zdravi pameti. Pa ni hotel mirovati in je vedno bolj in bolj začel naše fante izzivati s priimki: »windische Lausbuben«, »windisches Gesindel« in mnogo sličnega. Tudi v sicer mirnemu človeku mora vskipeti kri, če se tako izziva. Ali vendar hoteli smo ga mirnim potom odpraviti. Klicali smo mu, da naj miruje, in se odstrani. A ker še ni hotel mirovati in začel besneti in ker je hotel vedeti, če so naši fantje kaj močnih kostij, se mu je tudi ta njegova vroča želja drage volje izpolnila. Kar je že tako dolgo iskal, to je našel. Mislimo, da dela sedaj doma za pečjo »grivingo« za svoje svoji novonemški omiki pristojno vedenje. — Zakaj smo ta dogodek omenili? Mi nimamo sicer navade vse obešati na veliki zvon, a naši nasprotniki so nas takorekoč k temu prisilili. Po naši okolici trosijo namreč ti posilnemški in nemčurski »pomagači« lažnjive in obrekovalne govorice, da smo šentiljski fantje hodili se v Jarenino pretepat in razgrajat, ter mnogo takega, da niti ni za javnost pisati. — Ker nam torej ti brezsrarni klevetniki kradejo našo, dosedaj neomadeževano čast in poštenje in ker nas hočejo pred svetom črniti, le zategadelj smo razjasnili, kako da se je v

Sedaj pridejo nosilci k okopu in mečejo vreče, veje in slamo v rove, da bi je zasuli, ter skušajo napraviti pot. Kar se oglašijo puške iz mesta, kroglice zažvižgajo ter se zarijejo v telesa nosilcev, ki se prično umikati. Janičarji pa silijo naprej, prislonijo lestve in stopajo na zid. Dozdeva se, kot bi se mesto spremenilo v grozen vulkan, kroglice, kamenje, ožgana drva letijo sem in tje. Na stotine naskakovalcev se pogrezne in na stotine se jih zopet nadomesti. Lestve se prevračajo in raznesejo, pa nove jih nadomeste.

Z vsako minuto narašča boj. Z »Allah«-klici drvijó gruče Turkov čez rov in poskušajo s pomočjo lestvic priti na zid. Brambovci obnemorejo, ker jim ni bila dana niti jedna minuta za počitek. Njih vrste postajajo redkejšje. Že stoji deset širokih lestvic in na njih janičar za janičarjem. Prednji vihti že zastavo. Glej, tam vihra jedna že na zidu, tam pritrjujejo drugo, zopet na onem koncu se bori za prostor tretje.

»Allah zmaguje!« se razlega iz nevernikovih ust. »Allah zmaguje in njegovi verniki!« se sliši z zidovja v rove in v taborišče.

Mestjani se vplašijo in se začnejo umikati. Pa husarji imajo posebna povelja od Juričiča.

(Dalje sledi.)

resnici vršilo. — Vsakega, kdor torej trosi raznovrstne laži o nas in nam na brezsraven način spodkopava naše dobro ime, imenujemo tukaj javno brezsravnega lažnjivca in obrekovalca, ter prosimo somišljenike, da nam dotičnike javijo, da jim bomo sodnijskim potom usta zamašili. — Še nekaj! Razni »tajnaceljčki« so nas pa tudi že »neusmiljeno« obsodili. Čujte, kako! (Tovariši, ne ustrašite se preveč te obsodbe in glejte, da se vam ne bodo lasje ježili!) V »Štajerca«, ali prav rečeno v »giftno krapavico« nas bodo dali. Ah, to vam je strašno! Ali nas ne pomilujete, gospod urednik? Mi pa pravimo: le dajte nas v »Štajerca«, slobodno, če nas v vsako številko po desetkrat ali še več, slobodno vam, kajti mi se za pisarjenje tega bedatega in lažnjivega lista toliko zmenimo kot za lanski sneg. Nasprotniki bi tudi radi, da bi se prijateljsko razmerje med jareninskimi in šentiljskimi mladeniči razdrlo, kar pa, hvala Bogu, ne bodo nikdar dosegli. Še bomo sli v Jarenino, oni pa k nam, in ne bomo se zmenili za vaše grožnje, veste vi kozastokosmati nemčurji! — Toliko za danes!

Mi pa, fantje, ponosno in veselo zapojmo:

Slovenski smo fantje 'z Šentilja domá,
Slovenskega duha, slovenskega srcá!
Mi smo domačini, smo gorke krvi,
Za narod živimo, za brate smo mi!

Sv. Lenart v Slov. gor. (Politična zaspčnost.) Ravno kar je preteklo tri leta, kar se je ustanovilo prepotrebno politično društvo za tukajšnji okraj. Začelo je ob svojem rojstvu prav vspešno delovati za narodno-politično probujenje našega ljudstva, katerega sadovi so se začeli tu in tam prav povoljno kazati. Ali ti veseli prepotrebni pojavi za naše še prezaspnato ljudstvo so nekoliko prehitro izginili, in je preteklo sedaj že čez jedno leto, da ni slišati o njem nikakšnega glasa. Pač pa je potrebno tako in še bolj prirejanje shodov kakor pred tremi leti. Kajti nasprotniki delujejo z vso vnemo med našim še prenezavednim ljudstvom. Tedaj mislimo, da je zadnji čas, da se društvo zopet predrami in po vzgledu bližnjih enakih društev priredi več podučnih zborovanj, posebno radi bližajočih se deželnozborskih volitev. Pač je menda uplivnim merodajnim možem v tem društvu dovolj znano, da je grdi izdajalski evangelij »Štajerčevih« nemškutarjev dovolj razsirjen po našem okraju in bati se je, da v zadnjem času ne bo moglo pozvano društvo kar na mah popraviti njene brezbriznosti. Za danes dovolj, mislimo da se v kratkem času vidimo na kakšnem shodu in si tam potožimo naše neznosne kmetske in narodne težnje, če nismo primorani, da pridemo bolj z resnim opominovanjem na dan. — Na delo, časi so resni!
Goricopoljski.

Ormož. Shod katoliško političnega društva »Sloga« v Središču se je vršil preteklo nedeljo ob ogromni udeležbi. Zborovalcev je bilo blizu 2000. Ves trg je bil v trobojnicah. Predsednik političnega društva »Sloga«, dr. Omulec, je vodil zborovanje. Dr. Ploj je govoril izborno in stvarno. Ravno tako dr. Rosina o narodni samoupravi. Poslanec Spinčič je izvrstno primerjal istrijske razmere z našimi. Navdušenje je bilo velikansko. Naslednje resolucije so bile soglasno sprejete: I. Društvo »Sloga« je sklenilo pri svojem izvanrednem zborovanju v Središču dne 24. avg. 1902 zahtevati ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani; ker je isto za kulturni razvoj slovenskega naroda neobhodno potrebno. — Nadalje se je sklenilo zahtevati ustanovitev nadsodišča za vse slovenske pokrajine s sedežem v Ljubljani, ker slovenski jezik ne uživa še v Gradcu v zakonu zajamčene ravnopravnosti. — II. Društvo »Sloga« je sklenilo pri svojem izvanrednem zboru v Središču dne 24. avg. 1902 zahtevati ločitev slovenskega dela štajerske dežele od nemškega in samoupravo za slovenski del z ustanovitvijo posebnega oddelka v deželni šolskem

svetu in pri namestnji, ker se štajerski slovenski del dežele od deželne in državne vlade v kulturnem in narodnem oziru zanemarja ter se naš denar potrat v ponemčevalne namene. — III. Društvo »Sloga« je sklenilo pri svojem izvanrednem zborovanju v Središču dne 24. avg. 1902 zahtevati, da se na Spod. Štajerju pri vseh javnih uradih, pri političnih, pri sodnih, pri davčnih, pri poštinih in pri železniških nastavljajo le slovensčine v jeziku in pisavi popolnoma vešči uradniki, da se uraduje z le slovensčine zmožnimi strankami le v slovenskem jeziku in da se napisi pri javnih uradih na Slov. Štajerju, kakor tudi pečati v slovenskem jeziku preskrbijo. — IV. Društvo »Sloga« je sklenilo pri svojem izvanrednem zborovanju v Središču dne 24. avg. 1902 zahtevati, da se v svrhu višje izobrazbe naše mladine ustanovi več slovenskih meščanskih šol na Sp. Štajerskem, na vsak način pa, da se čim preje ustanovi taka šola za zahodni del Štajerja pri Sv. Juriju ob juž. žel., za vzhodni del pa v Ormožu. Nadalje naj se ustanovi slovenska občna obrtna šola v Središču, kjer bi se podučevalo v vseh obrtnih strokah. — V. Društvo »Sloga« je sklenilo pri svojem izvanrednem zborovanju v Središču dne 24. avg. 1902 zahtevati, da se zganjični davek od lastnih pridelkov popolnoma odpravi, da se daje trse posestnikom po trtni uši opustošenih vinogradov brezplačno, da se zemljiški davek tirja še le tedaj, ko so pridelki spravljani, to je po žetvi in bratvi ter konečno, da vojaška prezentna doba traja le dve leti in da se k orožnim vajam kliče, kadar je delo na polju že opravljeno.

Sevnica. (Zahvala in prošnja.) V pretečenem šolskem letu je bila šolska mladina tukajšnje petrazredne ljudske šole deležna zopet mnogoterih podpor.

Po požrtvovalnem prizadevanju č. gosp. kateheta je bilo pred začetkom zime obdarovanih 95 ubožnih otrok, dečkov in deklic, s toplimi oblačili. Od decembra do aprila meseca pa se je vzdrževala šolarska kuhinja, kjer je dobivalo do 200 šolarjev toplo kosilo; kuhalo se je 93 šolskih dnij in se razdelilo med učence 15.780 kosilic. V to svrhu porabilo se je nič manj kot 260 mernikov krompirja, 250 kil riža, 19 mernikov pšenice, več mernikov fižola, 100 kil zabele, 1 polovnjak kisa in dr.

Denarja pa se je za obleko in šolarsko kuhinjo pri ljudomilih podpirateljih šolske mladine od blizu in daleč nabralo 664 K 88 h. Darovali so v ta blagi namen tržani, okoličani ter drugi dobrotniki mladine, kateri naj oprostijo, da so njih imena ne navedejo tukaj.

Podpisano šolsko vodstvo si šteje v svojo dolžnost, v imenu šolske mladine, koji v prid so se ti milodari porabili, izreči vsem blagim darovateljem najiskrenejšo zahvalo, posebej pa še čast gosp. katehetu Janezu Čemažar, kateri je vodil to človekoljubno podjetje in je za uredbo šolarske kuhinje prepustil v kaplaniji kuhinjo, 1 sobo in klet, nadalje načelniku krajnega šolskega sveta, gospodu Ludoviku Smole in gospodu dr. Gregoriču, ki sta porabila vsako priliko, da sta za šolarsko kuhinjo dobila kak prispevek.

Zajedno bodi dovoljena tukaj udana prošnja do vseh mladino ljubov, da bi naše učence, od katerih mnogi prihajajo v šolo iz zelo oddaljenih krajev po silno slabi poti, ter trpe veliko pomanjkanja na obleki in hrani, tudi v bodočem šolskem letu podpirali kar največ mogoče, to je, da bi z milimi darovi omogočili zopetno vzdrževanje šolarske kuhinje in delitev oblačil. V slednji namen so učence V. razreda že razrezale 87 m parhenta ter v šoli naredile več oblačil.

Vodstvo petrazredne ljudske šole v Sevnici, dne 24. avgusta 1902.

Jože Mešiček, nadučitelj.

Od sv. Marjete niže Ptuj. (Nemško uradovanje c. kr. okrajne sodnije v Ptuj.) Neštetokrat se naglašja, da imamo pravico, da se nam določijo odloki, plačilni

nalogi itd. v našem jeziku. Pravi se celo, da imamo do tega pravico po naših avstrijskih zakonih. Priporočamo torej to v pomislek in uvaževanje gospodom uradnikom pri ptujski sodnji. Znani so nam slučaj in pripetilo se nam je to tudi, da smo dobili od sodnije nemško pisane odloke, akoravno so bili obrazci dvojezični. Mi vendar nismo dolžni za par nemških uradnikov, katerim se slovensko uradovati ne ljubi, ali pa ne znajo, da se naučimo njim na ljubo nemško. To bi bilo preveč za nas. Kot dobrim državljanom, ki storijo zmiraj radi svojo dolžnost, nam pristojajo pač gotovo pravica zahtevati, da storijo tudi gospodje uradniki svojo dolžnost in uradujejo ter pošiljajo vsa pisma nam slovensko pisana. Prihranili bodo mnogo sitnosti samim sebi, a več še nam, ker ne bo treba iskati človeka, ki bi nemške odloke in pisma sploh tolmačil in včasih še celo napačno.

Ob enem pa nam še vedno nemško uradovanje daje povod, da kličemo ljudstvu: »Zahtevajmo svoje narodne pravice!« našemu dičnemu poslancu gospodu Ploju pa: Daj Bog in sreča junaska, vresničiti misel, katero je izrekel, če se ne motimo v Šmarju, — tudi slovensko jezikovno vprašanje naj se reši in odpravi krivica, ki jo trpimo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje. V nedeljo, dne 31. avgusta bo zborovalo katoliško politično društvo »Sava« popoldne ob 3. uri pri »Slovincu« (v sredi med Brezicami, Artičami, Zdolami in Vidmom). Govorili bodo gg.: Cerjak (o društvenem namenu), Žičkar (o političnem položaju), Agrež (o slovenskih posojilnicah in hranilnicah).

Redka slovesnost. Prihodnji ponedeljek, t. j. 1. septembra, obhajal bo na Pilštanju velezaslužni in obče spoštovani gospod nadučitelj Jože Čížek 50 letnico svojega plodonosnega delovanja v težavnem poklicu kot ljudski učitelj. Ta slovesnost se bo zelo svečano vršila, saj pa to tudi g. nadučitelj Čížek v polni meri zasluži. Bil je namreč vedno izboren učitelj, ki je svoje učence z besedo in dejanjem, s podukom in s prelepim vzgledom navajal k čednostnemu življenju ter jih je z nevtrudno marljivostjo podučeval v vsem lepem in dobrem. Njegovih učencev je na stotine med domačim ljudstvom, a prav mnogo tudi jih je doseglo lepe in ugledne službe. Vse tri sine, katere mu je ljubi Bog podaril, je posvetil duhovskemu stanu; najstarejši, veleč. gosp. Jos. Čížek, je sedaj dekan v Jarenini, veleč. gosp. Alojzij Čížek je meščanski veroučitelj v Mariboru, a tretji, Janez, ki je bil v družbi gg. lazaristov, doktor bogoslovja in modroslovja, je kot profesor pred 6 leti v Gradcu umrl; hčerka pa je s pilštanskim učiteljem Grmovšekom omožena. Vrlemu gospodu nadučitelju bo častitala cela župnija, a tudi od drugod bo prihitelo mnogo iskrenih častilcev. Na predvečer bo sijajna bakljada z godbo, v ponedeljek ob 9. uri pa slovesna sv. maša, pri kateri bodo imel slavnostni govor veleč. gosp. dr. Anton Medved, profesor v Mariboru. Slovesnost bodo poveljali stanovski gospodje tovariši nadučiteljevi in mnogoteri bivši njegovi učenci. Pristrčno častitko bo gospod slavljencev dobil tudi od preč. knez.-škof. ordinarijata. Častilcem se pridružuje »Slov. Gospodar«, kojega zvest naročnik je ves čas gospod nadučitelj ter mu z drugimi častilci navdušeno kliče: »Slava gospodu nadučitelju Čížeku; živel še mnoga leta!«

Za pogorelce v Podovi so darovali mil. knez in škof dr. Mihael Napotnik 25 K. C. kr. namestništvo je dovolilo iz fonda zoper bedo 3300 K. C. kr. namestnik grof Clary